

Egyezmény a Magyar Köztársaság és a Dél-afrikai Köztársaság között a kettős adóztatás elkerüléséről a jövedelemadók területén

A Magyar Köztársaság Kormánya és a Dél-afrikai Köztársaság Kormánya, attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelemadók területén, és hogy gazdasági kapcsolataikat továbbfejlesszék és megkönnyítsék, megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

1. Az Egyezmény, a beszedés módjára való tekintet nélkül, azokra az adókra terjed ki, amelyeket a jövedelem után az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egységei vagy helyi hatóságai részére beszednek.

2. Jövedelemadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, vagy a jövedelem részei után beszednek, ideértve az ingó vagy ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat és a vállalkozások által fizetett bérek vagy fizetések teljes összege utáni adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) Magyarországon:

(i) a magánszemélyek jövedelemadója,

(ii) a társasági adó

(a továbbiakban: magyar adó);

b) Dél-Afrikában:

(i) a jövedelemadó (rendes adó),

(ii) az illetőséggel nem bíró részvényesek adója (non-resident shareholders tax)

(a továbbiakban: dél-afrikai adó).

4. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a jelenleg létező adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény szempontjából, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Magyarország” kifejezés a Magyar Köztársaságot jelenti, és földrajzi értelemben használva a Magyar Köztársaság területét jelenti;

b) a „Dél-Afrika” kifejezés a Dél-afrikai Köztársaságot jelenti, és földrajzi értelemben használva, magában foglalja annak parti tengerét, továbbá a parti tengeren túl fekvő bármely területet, amely a nemzetközi jog és Dél-Afrika jogszabályai alapján olyan területnek minősült vagy ezután minősülhet, amely felett Dél-Afrika szuverén jogokat vagy joghatóságot gyakorolhat;

c) „az egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezések a Magyarországot vagy Dél-Afrikát jelentik, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

d) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést, amely adózási szempontból jogalanynak tekintendő;

e) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyek adózási szempontból jogi személyeknek tekintendők;

f) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

g) az „állampolgárok” kifejezés jelenti:

(i) mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek,

(ii) mindazokat a jogi személyeket, egyesüléseket és társulásokat, amelyeknek az a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam érvényben lévő jogszabályaiból származik;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett hajó, légitársaság vagy közúti jármű bonyolít le, amelynél a tényleges üzletvezetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a hajót, légi járművet vagy közúti járművet kizárólag a másik Szerződő Államban levő helyek között üzemeltetik; és

i) az „illetékes hatóság” kifejezés

(i) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét, és

(ii) Dél-Afrika esetében az állami bevételek biztosát (Commissioner for Inland Revenue) vagy meghatalmazott képviselőjét

jelenti.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely, másként meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek az Államnak azokra az adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

1. Az Egyezmény szempontjából

a) a „Magyarországon illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak jogszabályai szerint ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, az üzletvezetés helye vagy más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés nem vonatkozik olyan személyre, aki ebben az Államban csak az ebben az Államban levő forrásokból származó jövedelem alapján adóköteles;

b) a „Dél-Afrikában illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan természetes személyt jelent, akinek szokásos tartózkodási helye Dél-Afrikában van, valamint olyan jogi személyt, amelyet Dél-Afrikában jegyeztek be, ott vezetnek vagy ellenőrzik.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) ez a személy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben létérdekeinek központja van;

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Államban van, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek állampolgára;

d) ha a személy mindkét Államnak, vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben az 1. bekezdés rendelkezései szerint valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban az Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény szempontjából a „telephely” kifejezés állandó üzleti helyet jelent, amellyel a vállalkozás üzleti tevékenységét egészben vagy részben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyártelepet,

e) a műhelyt, és

f) a bányát, az olaj- és földgázkutát, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet.

3. Az építési terület, a szerelési vagy berendezési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha időtartamuk 12 hónapot meghalad.

4. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, nem tekintendők „telephelynek”:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak, vagy információkat szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármely más, előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan építési terület, vagy az egyik Szerződő Állam vállalkozása által végzett olyan szerelési vagy berendezési munkálatok, amelyek anyagoknak, gépeknek vagy berendezéseknek ebből az Államból a másik Szerződő Államba történő szállításával kapcsolatosak;

g) a vállalkozáshoz tartozó és időszaki vásáron vagy kiállításon bemutatott áruknak vagy javaknak az említett vásár vagy kiállítás bezárása után történő eladása; és

h) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)–g) pontokban említett tevékenységek valamely kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az üzleti helynek ebből a kombinációból származó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy – kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés nyer alkalmazást – egy vállalkozás érdekében tevékenykedik és az egyik Szerződő Államban meghatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében szerződéseket kössön, úgy ez a vállalkozás telephellyel bírónak tekintendő ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyet ez a személy a vállalkozás részére kifejt, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, az említett bekezdés rendelkezései értelmében nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé.

6. A vállalkozást nem lehet úgy tekinteni, mintha annak telephelye lenne a másik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, ha ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural, vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír, vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejti ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

8. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása, tekintet nélkül arra, hogy rendelkezik-e állandó üzleti hellyel a másik Szerződő Államban, ebben a másik Szerződő Államban telephellyel bírónak tekintendő, ha olyan építési, szerelési vagy berendezési munkálatokkal kapcsolatosan folytat felügyeleti tevékenységet, amelyek kivitelezése a másik Szerződő Államban 12 hónapot meghaladó időtartamig tart.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mező- vagy erdőgazdasági üzemek jövedelmét) élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az „ingatlan vagyom” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak a jogszabályai határoznak meg, amelyekben a szóban forgó vagyom fekszik. Ez a kifejezés mindenképpen magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre az ingatlan vagyomra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyom hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kitermeléséért vagy a kitermelés jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat; tengeri hajók, belvízi hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyomnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyom közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának bármilyen más formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdések rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyomból és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján fejti ki, ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett mint önálló vállalkozás fejtené ki, és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a vállalkozásnak azok a költségei, amelyek a telephely működésével kapcsolatban merültek fel (beleértve az üzletvezetési és

általános ügyviteli költségeket), tekintet nélkül arra, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely van, vagy máshol.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Államban a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás egész nyereségének a különböző részegységek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a 2. bekezdés nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam a megadóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás alapján állapítsa meg. Az alkalmazott arányos megosztási módszerek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e Cikkben foglalt elvekkel.

5. A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen a telephely által a vállalkozás részére történő pusztán megvásárlása miatt, illetve áruk vagy javak, gépek vagy berendezések leszállítása miatt, tekintet nélkül arra, hogy a szállítást a vállalkozás vagy harmadik személy végezte.

6. Az előző bekezdések céljaira, a telephelynek betudandó nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak alapos és elégséges ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, azon Cikk rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. Az a nyereség, amely hajóknak, légi járműveknek vagy közúti járműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből, bérletéből, valamint azzal összefüggésben tartályok és kapcsolódó berendezések bérletéből származik, csak abban a Szerződő Államban adózható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy tengeri vagy belvízi hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban levőnek tekintendő, amelyikben a tengeri vagy belvízi hajó hazai kikötője fekszik vagy, hazai kikötő hiányában, abban a Szerződő Államban, amelyben a tengeri vagy belvízi hajó üzemen tartója illetőséggel bír.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható, és megfelelően megadóztatható.

2. Amennyiben az egyik Szerződő Állam valamely vállalkozásának nyereségéhez hozzászámítja – és megfelelően megadóztatja – azt a nyereséget, amely után a másik Szerződő Állam vállalkozását ebben a másik Szerződő Államban megadóztatták, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az először említett Szerződő Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodtak volna, úgy ennek a másik Szerződő Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. E kiigazítás megállapításánál figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai, szükség esetén, tanácskozni fognak egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett az osztalék hasznhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5 százalékát, ha a kedvezményezett olyan társaság, amelynek az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25 százaléka közvetlen tulajdonában van; és

b) az osztalék bruttó összegének 15 százalékát minden egyéb esetben.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányarészvényekből, alapítói részvényekből vagy más, nyereségrészesedést biztosító jogokból – kivéve a követeléseket – származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan jövedelmet jelent, amely annak a Szerződő Államnak a joga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos adóztatási elbírálás alá esik.

4. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik.

Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

5. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban levő telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha ez az illetőséggel bíró személy a kamat haszonhúzója.

2. Az e Cikkben használt „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzáloggal, akár nem, és akár jogot ad az adós nyereségében való részesedésre, akár nem, különösen pedig állampapírokból és kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, beleértve az ilyen állampapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekkel kapcsolódó prémiumot és jutalmat.

3. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, egy ott levő telephely útján tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

4. Ha a kamatot fizető személy és a kamat kedvezményezettje vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat kedvezményezettje ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható, ha ez az illetőséggel bíró személy a jogdíj hasznahúzója.

2. Az e Cikkben használt „jogdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek (beleértve a mozgóképfilmeket és a rádió- vagy televíziós közvetítésre szolgáló filmeket vagy kép- vagy hangszalagokat) szerzői jogának használatáért vagy használati jogáért, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért, vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi, vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban, amelyből a jogdíj származik, egy ott levő telephely révén tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyernek, az esettől függően, alkalmazást.

4. Ha a jogdíjat fizető személy és a kedvezményezett vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn, és emiatt a jogdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető és a kedvezményezett ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével megadóztatható.

5. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a jogdíjat fizető az ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésére vonatkozó kötelezettség felmerült és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen jogdíj abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a 6. Cikkben meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyeresége ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban levő telephelyének üzleti vagyona, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy egy ilyen állandó bázisnak az elidegenítéséből elérnek, ebben a másik Államban adóztatható.

3. A nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek vagy közúti járművek, vagy az ilyen hajók, légi járművek vagy közúti járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyron elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

4. Az 1., 2. és 3. bekezdésekben nem említett vagyron elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő illetőséggel bír.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más önálló jellegű tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személy tevékenységének kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázissal rendelkezik. Amennyiben a személy ilyen állandó bázissal rendelkezik, a jövedelem a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amennyiben az ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett bármely 12 hónapos időszakon belül egyfolytában vagy megszakításokkal nem tölt összesen 183 napnál többet a másik Államban; és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy azt olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban; és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban levő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés csak abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

1. Az igazgatói tiszteletdíj és más hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az a térítés, amelyet az 1. bekezdés alá eső személy a társaságtól alkalmazotti minőségében élvez napi feladatai ellátására tekintettel, a 15. Cikk rendelkezései szerint adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy előadóművészként, úgymint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művész vagy zeneművész vagy sportoló, élvez ilyen minőségében a másik Szerződő Államban kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben, személyesen kifejtett tevékenységből származó jövedelmet nem az előadóművésznek vagy a sportolónak magának, hanem más személynek kell betudni, úgy ez a jövedelem, tekintet nélkül a 7., 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, abban a Szerződő Államban adóztatható, ahol az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejtette, ha ezen személy fölött az előadóművész vagy sportoló közvetlenül vagy közvetve ellenőrzést gyakorol.

3. Tekintet nélkül e Cikk 1. és 2. bekezdésének rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy a tevékenységet főleg ezen Állam vagy a másik Állam közpénzeiből támogatják, vagy a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján gyakorolják.

18. Cikk

Nyugdíjak

A 19. Cikk 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek korábbi, nem önálló munkáért fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

19. Cikk

Közszolgálat

1. a) A nem nyugdíj jellegű térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége, vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak, vagy politikai egységnek, vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a térítés csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot abban az Államban teljesítették és a természetes személy abban az Államban illetőséggel bíró személy, aki

(i) annak az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált abban az Államban illetőséggel bíró személlyé.

2. a) Minden olyan nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam, vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy általa létesített alapból egy természetes személynek az ezen Szerződő Államnak vagy politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a természetes személy abban az Államban illetőséggel bír és annak az állampolgára.

3. A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért járó térítésre és nyugdíjra.

20. Cikk

Tanulók és ipari, kereskedelmi tanulók

Az a természetes személy, aki közvetlenül a másik Szerződő Államban tett látogatása előtt az egyik Szerződő Államban illetőséggel bírt, és aki a másik Államban ideiglenesen tartózkodik kizárólag:

a) mint ezen másik Államban levő elismert egyetem, főiskola, iskola vagy más hasonló elismert oktatási intézmény tanulója,

b) mint kereskedelmi vagy műszaki gyakornok, vagy

c) mint az egyik Állam Kormányától, vagy valamely tudományos, oktatási, vallási vagy jótékonyági szervezettől, vagy az egyik Állam Kormányától bevezetett műszaki segélyprogramból származó, elsősorban tanulmány, kutatás vagy szakmai képzés célját szolgáló adomány, ellátmány vagy jutalom kedvezményezettje,

mentes az adó alól ebben a másik Államban:

ca) az ellátása, nevelése, tanulmányai, kutatásai vagy szakmai képzése céljára külföldről származó minden átutalás tekintetében,

cb) az ilyen adomány, ellátmány vagy jutalom összege tekintetében, és

cc) kétezer USA dollárnak (2000 \$) ezen másik Állam pénznemében kifejezett ellenértékét meg nem haladó térítés tekintetében, amelyet bármely adózási évben kap az ebben a másik Államban teljesített szolgálatért, feltéve, hogy a szolgálat tanulmányaival, kutatásaival vagy szakmai képzésével kapcsolatos vagy ellátása céljára szükséges.

21. Cikk

Tanárok

1. Az a térítés, amelyet egy olyan egyetemi tanár vagy tanár kap munkájáért, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Szerződő Államban két évet meg nem haladó ideig tartózkodik azzal a céllal, hogy felsőfokú tanulmányokat vagy kutatást folytasson, vagy egyetemen, főiskolán, iskolában, vagy más oktatási intézményben tanítson, nem adóztatható meg ebben az Államban, feltéve, hogy ezt a térítést ezen az Államon kívüli forrásból kapja, és ez a térítés a másik Szerződő Államban adóköteles.

2. Ez a Cikk nem alkalmazandó a kutatásból származó jövedelemre, ha az ilyen kutatást elsősorban bizonyos személy vagy személyek magánérdekéből végzik.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt jövedelme, bárhol keletkezzen is, csak ebben az Államban adóztatható.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók a 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelemre, ha az ilyen jövedelemnek az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott levő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy egy ott levő állandó bázis segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amelyből a jövedelem származik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezései nyerne, az esettől függően, alkalmazást.

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Magyarországon:

(i) amennyiben egy Magyarországon illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezései értelmében Dél-Afrikában adóztatható, Magyarország az (ii) és (iii) alpontokban foglalt rendelkezések fenntartásával ezt a jövedelmet mentesíti az adóztatás alól,

(ii) amennyiben egy Magyarországon illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely a 10. Cikk rendelkezései értelmében Dél-Afrikában adóztatható, Magyarország le fogja vonni ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel a Dél-Afrikában fizetett adónak. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Dél-Afrikából élvezett ezen jövedelemre esik,

(iii) amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése értelmében egy Magyarországon illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem mentes az adóztatás alól Magyarországon, Magyarország mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére történő adómegállapításnál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet;

b) Dél-Afrikában:

– a Dél-Afrikában illetőséggel bíró személyeknek Magyarországon adóztatható jövedelme után fizetett adót az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban le lehet vonni a dél-afrikai adójog alapján ott esedékes adóból. Az így levont összeg azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított jövedelemadónak azt a részét, amely a Magyarországon adóztatható jövedelemre esik.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terheesebb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve. Ez a rendelkezés, tekintet nélkül az 1. Cikk rendelkezéseire, olyan személyekre is alkalmazandó, akik nem bírnak illetőséggel egyik Szerződő Államban sem.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban levő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő oly módon, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, mint amilyeneket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

3. Kivéve azt az esetet, amikor a 9. Cikknek, a 11. Cikk 4. bekezdésének vagy a 12. Cikk 4. bekezdésének rendelkezései nyerne alkalmazást, az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetett kamat, jogdíj és más költség ugyanolyan feltételekkel vonható le e vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításánál, mintha azokat az először említett Államban illetőséggel bíró személy részére fizették volna.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve, a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők

sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terheesebb mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelynek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

5. E Cikk rendelkezései, tekintet nélkül a 2. Cikk rendelkezéseire, bármilyen fajtájú és megnevezésű adóra alkalmazandók.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései reá nézve olyan adóztatáshoz vezetnek, vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy ez a személy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, előterjeszheti ügyét annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír, vagy, ha ügye a 24. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet arra az intézkedésre vonatkozó első értesítést követő három éven belül kell előterjeszteni, amely az Egyezmény rendelkezéseinek meg nem felelő adózáshoz vezetett.

2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja, és maga nincs abban a helyzetben, hogy kielégítő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen. Az így létrejött megállapodást alkalmazni kell, bármilyen határidőket írnak is elő a Szerződő Államok belső jogszabályai.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülő nehézségeket vagy kétségeket egymással egyetértésben eloszlássák. Tanácskozhatnak arról is, hogy miként lehet a kettős adóztatást elkerülni olyan esetekben, amelyeket az Egyezmény nem tartalmaz.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkezhetnek egymással az előző bekezdések értelmében létrehozandó megállapodás elérése céljából. Amennyiben az egyetértés elérése érdekében szóbeli véleménycsere látszik célszerűnek, úgy az ilyen véleménycsere lefolytatható olyan bizottságban, amely a Szerződő Államok illetékes hatóságainak képviselőiből áll.

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény rendelkezései vagy a Szerződő Államoknak az Egyezmény által érintett adókra vonatkozó belső jogszabályai végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat, amennyiben az általuk előírt adóztatás nem ellentétes az Egyezménnyel. A kölcsönös tájékoztatást az 1. Cikk nem korlátozza. A Szerződő Államnak a kapott tájékoztatást titokban kell tartania, ugyanúgy, mint az ennek az Államnak a belső jogszabályai alapján kapott tájékoztatásokat, és csak olyan személyeknek vagy

hatóságoknak (beleértve a bíróságokat és az államigazgatási szerveket) lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, ezen adók érvényesítésével vagy az azokra vonatkozó perléssel vagy az ezekkel az adókkal kapcsolatos jogorvoslatra vonatkozó határozatokkal foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. Nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban a tájékoztatást nyilvánosságra hozhatják. A kapott tájékoztatást az azt adó Szerződő Állam kérésére titokban kell tartani.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők oly módon, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától eltérnek; vagy

b) olyan tájékoztatás nyújtására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerzhető be; vagy

c) olyan tájékoztatás nyújtására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelynek a nyilvánosságra hozatala ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai vagy konzuli tisztségviselők adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön megállapodások rendelkezései alapján őket megilletik.

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Felek értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a kelte után hatvan nappal lép hatályba, és rendelkezései alkalmazandók lesznek:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy azután keletkezett jövedelmekre; és

b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év január 1. napján vagy azután kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény addig marad hatályban, ameddig az egyik Szerződő Fél azt fel nem mondja. Az Egyezményt bármelyik Szerződő Fél felmondhatja diplomáciai úton úgy, hogy a felmondásról írásbeli értesítést ad legalább hat hónappal bármely naptári év vége előtt, az Egyezmény hatálybalépésének évét követő ötéves időszak elteltével. Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés adásának évét követő naptári év január 1. napján vagy azt követően keletkezett jövedelmekre; és

b) az egyéb jövedelemadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az értesítés adásának évét követő naptári év január 1. napján vagy azután kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

Ennek hitelül az arra kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban, Budapesten, 1994. március 4-én, magyar és angol nyelven, mindkét szöveg egyaránt hiteles.